خبر

خروج بیش از هزار نیروی روس از سوریه

آرامش شکننده در جنوب

● رئیس‌جمهوری روسیه از خروج شماری از تجهیزات و نیروهای نظامی این کشور از سوریه در روزهای اخیر خبر داد. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری اسپوتنیک، ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه که در جمع گروهی از فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌های نظامی در کرملین به سخنرانی پرداخت، گفت: در چند روز گذشته ۱۳ جنگنده، ۱۴ بالگرد و هزارو ۱۴۰ نظامی ما از سوریه خارج شده‌اند. او در ادامه تصریح کرد: همه این افراد دارای تجربه هستند و آزمون نبرد را با موفقیت پشت سر گذاشته‌اند. پوتین خطاب به فارغ‌التحصیلان نظامی کشورش اظهار کرد: شما و همکاران نظامی‌تان باید از تجربه آنها برای آموزش نیروهای نظامی و عملیاتی در خاک روسیه استفاده کامل داشته باشید. رئیس‌جمهوری روسیه در این سخنرانی همچنین درباره افزایش درآمد نیروهای نظامی و حل برخی از مشکلات اجتماعی آنها متعهد شد. او گفت: دولت تضمین‌های اجتماعی برای نیروهای نظامی، افسران و خانواده‌های آنها ایجاد خواهد کرد. همچنین منابع میدانی در جنوب سوریه از آرامش شکننده در این منطقه بعد از توافق آتش‌بس میان مخالفان موسوم به «ارتش آزاد سوریه» با هیئت روسیه خبر دادند. منابع میدانی اعلام کردند: هیئت روسیه از گروه‌های ارتش آزاد خواسته از گذرگاه مرزی نصیب عقب‌نشینی کرده و سلاح خود را به طور کامل تحویل دهند. در مقابل نیز بمباران هوایی و عملیات نظامی در استان درعا در جنوب سوریه متوقف می‌شود. این شروط که برای همه گروه‌های تروریستی غیر از تحریرالشام (جبهه النصره سابق) و داعش است، شامل تحویل همه سلاح‌های سبک و سنگین و تسویه وضعیت همه افراد مسلح است. تحویل مرزهای مشترک سوریه و اردن به طور کامل به دولت سوریه و عقب‌نشینی گروه‌های مسلح از آن از دیگر شروط است.

طبق گزارش‌ها جنوب سوریه در روزهای گذشته شاهد فرار غیرنظامیان به خاطر تشدید حملات هوایی در درعا بوده است. به گزارش خبرگزاری رسمی سوریه «سانا»، نیروهای ارتش سوریه حمله تروریست‌ها علیه مرکز نظامی در اطراف روستای «جبا» در حومه شرقی «قنیطره» را دفع کردند و کنترل دو شهرک در درعا را در دست گرفتند. این منبع نظامی همچنین اعلام کرد: این بازپس‌گیری پس از نابودی شمار زیادی از تروریست‌های «جبهه النصره» و انهدام تجهیزات و تسلیحات‌شان و نیز مصادره مقادیر زیادی از سلاح و مهمات ازجمله تانک و خودروهای نظامی این عناصر محقق شد.

حمله به دفتر روزنامه «کاپیتال گزت» آمریکا

● حمله مسلحانه به دفتر روزنامه «کاپیتال گزت» شهر آناپولیس ایالت مریلند آمریکا دست‌کم پنج کشته و دو زخمی بر جای گذاشته است. پلیس مرد مهاجم را دستگیر کرده است. به گزارش بی‌بی‌سی، هویت یا انگیزه مهاجم اعلام نشده؛ اما پلیس می‌گوید که او یک مرد سفیدپوست سی‌وچندساله ساکن مریلند است که تحت بازجویی قرار دارد. به گفته سخنگوی پلیس، در این تیراندازی که بعدازظهر پنجشنبه به وقت محلی رخ داد، چندین نفر زخمی شده‌اند. یکی از افراد هیئت تحریریه این روزنامه در توییتر نوشته است: «یک تیرانداز به دفتر من آمد و چندین نفر را زیر آتش گرفت. چند نفر کشته شده‌اند». پلیس اسامی قربانیان را اعلام کرده است. یکی از آنان دستیار سردبیر روزنامه بوده است. فیل دیویس، یکی از خبرنگاران این روزنامه، پس از خروج از ساختمان در توییتر نوشت، فرد تیرانداز پس از شلیک به در شیشه‌ای دفتر، شروع به تیراندازی به سمت کارکنان کرده است. او در توییت دیگری ادامه داد: «هیچ‌چیز ترسناک‌تر از این نیست که درحالی‌که زیر میزت هستی، بشنوی که عده‌ای تیر خورده‌اند و بعد از آن بشنوی که تیرانداز دارد دوباره تفنگش را پر می‌کند».

یک منبع پلیس به شبکه سی‌بی‌اس آمریکا گفت که مهاجم کارت شناسایی به همراه ندارد و به نوک انگشت‌هایش آسیب وارد کرده بود تا از طریق اثر انگشت شناسایی نشود. پلیس می‌گوید روزنامه کاپیتال گزت به‌تازگی در شبکه‌های اجتماعی به طور جدی تهدید شده بود. بلافاصله پس از انتشار این خبر، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، در توییتر نوشت درباره حادثه به او گزارش شده و سپس با قربانیان و خانواده‌های آنان ابراز همدردی کرد.

«کاپیتال گزت» از روزنامه‌های قدیمی آمریکاست. پلیس، ساختمان دفتر این روزنامه را پس از این حمله تخلیه کرد و از جمعیت حاضر در اطراف ساختمان خواست از منطقه دور شوند. همچنین در پی این حمله، پلیس در شهر نیویورک به طور احتیاطی شماری مأمور را بیرون ساختمان روزنامه نیویورک‌تایمز مستقر کرد. لاری هوگان، فرماندار ایالت مریلند، در توییتر نوشت از این اتفاق یکه خورده است: «من از اتفاق غم‌انگیزی که در آناپولیس افتاد، کاملا بهت‌زده شده‌ام».

عکس: Gettyimages

کشورهای اتحادیه اروپا درباره مهاجران به توافق رسیدند

دیوار بلند اروپا

رهبران اتحادیه اروپا پس از ۱۰ ساعت مذاکره بی‌امان، از سد ایتالیا گذشتند و در نهایت صبح روز جمعه درباره گام‌هایی جدید برای سروسامان‌دادن به اوضاع مهاجران به توافق رسیدند. کوتاه‌زمانی پیش از پایان نشست رهبران کشورهای اروپایی، دونالد تاسک، رئیس شورای اروپا، در صفحه توییتر خود از توافق کشورهای اروپایی درباره مهاجران خبر داد. ساعاتی پیش از آن، به‌نتیجه‌رسیدن این نشست محل تردید بود، چراکه ایتالیا تهدید کرده بود که اگر کشورهای عضو اتحادیه اروپا در سروسامان‌دادن به مهاجرانی که از طریق دریا به ایتالیا می‌رسند، به این کشور کمک نکنند، کل متن توافق‌نامه را وتو خواهد کرد. گرچه بسیاری از رهبران اروپایی از رسیدن به این توافق ابراز خرسندی کرده‌اند، اما توافقی که در نخستین ساعات صبح جمعه حاصل شد، هنوز فرسنگ‌ها تا احیای قوانین پناهندگی اتحادیه اروپا فاصله دارد؛ قوانینی که از زمان بحران مهاجران در سال ۲۰۱۵، کشورهای اروپایی بی‌شماری از آن عقب‌نشینی کردند. بااین‌حال این توافق نشانه اجماع کشورهای اروپایی درباره یکی از تفرقه‌برانگیزترین موضوعات این بلوک است و فشارهای سیاسی را، به‌ویژه فشارها بر آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان، کاهش می‌دهد. به نظر می‌رسد این توافق، هم پاسخی است به نگرانی‌های کشورهای اروپایی درباره مرز و هم کشورهای ساحلی که بیش از همه تحت‌تاثیر بحران مهاجران قرار گرفته‌اند. از آن‌سو رهبران کشورهای اروپایی با رسیدن به این توافق احتمالا می‌توانند خواسته‌های ضدمهاجرتی درون کشورهایشان را هم رفع‌ورجوع کنند و بعد از مدت‌ها دراین‌باره به حس وحدت و اجماع می‌رسند. رهبران اروپایی در بیانیه پایانی خود اعلام کردند: «این (بحران مهاجران) فقط چالشی برای یکی از کشورهای عضو (اتحادیه اروپا) نیست، بلکه چالش کل اروپاست». این رهبران با اشاره به کاهش تعداد مهاجرانی که در سال‌های اخیر وارد این کشورها شده‌اند، افزودند: «شورای اروپا مصمم است که به تقویت سیاست‌هایش برای جلوگیری از بازگشت موج کنترل‌ناپذیر مهاجرتی سال ۲۰۱۵ ادامه دهد و بیش از گذشته سد راه مهاجران غیرقانونی در همه مسیرهای ورودی و خروجی شود». اروپا در حالی از ورود پناه‌جویان به داخل مرزهای خود جلوگیری می‌کند که بسیاری از تحلیلگران سیاست‌های نادرست کشورهای اروپایی در منطقه خاورمیانه را یکی از دلایل ادامه جنگ در کشورهای جنگ‌زده‌ای نظیر سوریه و عراق می‌دانند. آن دست پناهندگانی هم که موفق شده‌اند از مرز عبور کنند و وارد کشورهای اروپایی شوند، عموما در کمپ‌هایی بدون امکانات نگهداری و حتی برخی از آنها به کشورهای خود بازگردانده می‌شوند. طبق توافق رهبران اروپایی، کشورهای عضو اتحادیه اروپا باید به مهاجرانی که از دریای مدیترانه نجات یافته‌اند کمک کنند تا بار از روی دوش یونان و ایتالیا برداشته شود. بااین‌حال جزئیات درباره چگونگی این کمک مشخص نیست. برای جلوگیری از وضعیتی آشوب‌زده، رهبران اروپایی توافق کردند که باید «تلاش مشترکی» صورت گیرد، اما «فقط به صورت داوطلبانه». کشورهای عضو اتحادیه اروپا مهاجران نجات‌یافته را به خاک خود راه می‌دهند و مراکزی برای بررسی ادعاهای مهاجران در خاک خود دایر می‌کنند. همچنین کشورهای عضو، نظارت بر مرزهای خود با کشورهای غیرعضو را تقویت خواهند کرد و منابع مالی بیشتری برای تشویق ترکیه، مراکش و کشورهای شمال آفریقا برای جلوگیری از حرکت مهاجران به سوی کشورهای عضو اتحادیه اختصاص خواهند یافت. مسئله مهاجران در هفته‌های اخیر و پس از آن به دستور کار اصلی شورای اروپا بدل شد که مرکل با چالشی جدی از سوی شریک ائتلافی خود در دولت، اتحادیه سوسیال‌مسیحی بایرن و هورست زیهوفر، وزیر کشور آلمان، مواجه شد. او تهدید کرده بود که برای جلوگیری از ورود مهاجران به آلمان، قوانین مرزی سخت‌گیرانه جدیدی را اجرائی خواهد کرد.

بخشی از این توافق‌نامه مشخصا نگرانی‌های زیهوفر و دیگر منتقدان درباره حرکت‌های به‌اصطلاح «ثانویه» مهاجران (ورود مهاجران به یکی از کشورهای اروپایی و حرکت به سمت کشور اروپایی دیگر) پاسخ می‌دهد و به تقویت موقعیت مرکل در برابر زیهوفر کمک می‌کند. رهبران اروپایی در بخشی از توافق‌نامه خود اعلام کردند: «حرکت‌های ثانویه پناه‌جویان بین کشورهای عضو، یکپارچگی سیستم پناهندگی مشترک اروپایی و شینگن را به خطر می‌اندازد. کشورهای عضو باید همه اقدامات قانونی و اداری داخلی لازم را برای مقابله با چنین حرکتی اتخاذ کنند». گرچه توافق به‌دست‌آمده کشورهای اروپایی در اجلاس روز گذشته توافق نهایی نیست، اما نقشه راه را برای کشورهای عضو اتحادیه اروپا مشخص می‌کند. به گفته مارک رته، نخست‌وزیر هلند: «اروپا گام‌به‌گام در مسیر مقابله با بحران پناه‌جویی پیش می‌رود و این امر اقدامی ضروری است». سازمان‌های حقوق‌بشری نظر دیگری دارند و بر این باورند که آنچه ضروری است آغوش باز اتحادیه اروپا برای مهاجران است و نه اجماع برای سدساختن پیش‌روی پناه‌جویانی که از راه دراز و با تحمل راهی طاقت‌فرسا که در برخی موارد به قیمت جان مهاجران تمام می‌شود، خود را به اروپا رسانده‌اند.

شکست لایحه مهاجرتی قانون‌گذاران جمهوری‌خواه

مجلس نمایندگان ایالات‌متحده آخرین لایحه مهاجرتی جمهوری‌خواهان را با اکثریت آرا رد کرد تا بحران پیچیده سالیان قانون‌گذاران آمریکایی حل‌نشده باقی بماند. این لایحه که پس از هفته‌ها مذاکره میان قانون‌گذاران جمهوری‌خواه عرضه شد، به‌راحتی و با ۳۰۱ رأی مخالف در مقابل ۱۲۱ رأی موافق رد شد. در این رأی‌گیری تمامی نمایندگان دموکرات همراه ده‌ها نماینده محافظه‌کار جمهوری‌خواه دیگر به این لایحه که در آن توانایی کافی در مقابله با مهاجرت غیرقانونی نمی‌دیدند، رأی مخالف دادند. این لایحه که با مصالحه جمهوری‌خواهان محافظه‌کار و معتدل تنظیم شده بود، بودجه دونالد ترامپ برای ساخت دیوار مرزی را تأمین و مهاجرت‌های قانونی را محدود می‌کرد. این لایحه همچنین تلاش می‌کرد اقدام دولت در جداسازی خانواده‌های مهاجران را متوقف کند و از سوی دیگر می‌توانست مسیر شهروندی را برای برخی مهاجران جوان هموار کند که از آنها به‌عنوان «رؤیاپردازان» یاد می‌شد. هفته گذشته هم مجلس نمایندگان آمریکا طرح مهاجرتی دیگری را رد کرد که حتی از لایحه کنونی هم محافظه‌کارانه‌تر بود. بسیاری از اهداف مهاجرتی دونالد ترامپ در این لایحه وجود داشت، اما رئیس‌جمهوری آمریکا رغبت چندانی به این لایحه نشان نداد. او روز جمعه به جمهوری‌خواهان گفته بود تا بعد از انتخابات میان‌دوره‌ای «وقت خود را بر سر لایحه مهاجرتی هدر ندهند». ترامپ گفته بود لایحه جمهوری‌خواهان شانس کمی برای عبور از مجلس سنا دارد. بااین‌حال او روز چهارشنبه پیام کاملا متفاوتی در توییتر خود نوشت: «جمهوری‌خواهان مجلس نمایندگان باید لایحه را تصویب کنند حتی اگر در مجلس سنا رد شود». درحالی‌که لایحه قانون‌گذاران جمهوری‌خواه در مجلس نمایندگان آمریکایی به بن‌بست رسیده، پلیس کنگره آمریکا حدود ۵۷۵ نفر را که در اعتراض به سیاست‌های ضدمهاجرتی «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور آمریکا، مقابل ساختمان مجلس سنا تظاهرات کرده بودند، دستگیر کرد. با وجود تغییر عقیده ترامپ درباره مسئله جداسازی کودکان مهاجران غیرقانونی از خانواده‌هایشان، سیاست مهاجرتی «تحمل صفر» در آمریکا همچنان جنجال‌برانگیز است. در همین راستا شماری از گروه‌های فمینیستی روز پنجشنبه مردم را به تظاهرات در واشنگتن دعوت کردند. تظاهراتی نیز قرار است شنبه برگزار شود. پنجشنبه صدها زن در ساختمان اجرائی سنا فریاد اعتراض سر دادند. این اعتراض‌ها در نهایت با بازداشت ده‌ها نفر از این زنان پایان یافت. این زنان پیش از تجمع در ساختمان سنا در خیابان‌های واشنگتن تظاهرات کرده بودند.

ادامه از صفحه ۵

سناریوی زمین‌گیرکردن دولت روحانی

اگر دقت کنید در سال ۸۴ تا امروز منافع این گروه‌ها و فعالان ناصواب اقتصادی در ایران نان‌شان در تحریم، مشکلات داخلی ایران و بی‌ثباتی کشور است؛ بالاترین استفاده را هم از شرایط تحریم برده‌اند. بابک زنجانی‌ها هم زاییده همین شرایط بودند. حالا یک عده‌شان مطرح شده‌اند؛ اما بسیاری پنهان مانده‌اند. اقلیتی گرفتار قانون شدند؛ اما اکثریتی بار خود را بستند و رفتند! همه اینها منافع مشترک با کسانی دارند که با ایران مشکل اساسی دارند؛ یعنی عملا اقدامات‌شان نهایتا به تضعیف کشور می‌انجامد و کسانی که در بیرون هستند، هم همین کار را می‌کنند. اینکه آمریکا برای خروج از برجام فشار آورد، مطمئنا به سمت جنگ نمی‌رود؛ اما با فشار و لابی سنگین فضای اقتصادی ایران به هم می‌ریزد، مطمئن باشید منافع عده‌ای را در داخل به همراه خواهد داشت. پس هر دو آنها منافع مشترکی در راستای تضعیف کشور و نهایتا ضرر ملت دارند.

چقدر با شبه‌مافیایی‌شدن فاصله داریم؟

متأسفانه سوءمدیریت‌ها، شرایط برای رشد آنها را فراهم کرده است، مگر اینکه مسئولان از این تضاد و تقابل در مدیریت و چشم‌بستن روی مشکلات کشور دست بردارند. متأسفانه فضای درونی ایران به‌گونه‌ای است که به جای ارتباط مستقیم با مردم و درک صحیح از شرایط محیطی جامعه، دائما شعار «فقدان مشکل برای مردم» را تکرار می‌کنند؛ درحالی‌که دولت و حکومت در این شرایط نیازمند حمایت جدی مردم است و زمانی می‌تواند این حمایت را داشته باشد که صادقانه مشکلات را با مردم در میان بگذارد و استراتژی و برنامه‌ریزی کوتاه‌مدت و میان‌مدت با کمک کارشناسان و خبرگان دلسوز کشور تعریف و تعیین کند.

طبیعی است دستاوردهای این برنامه‌ریزی و استراتژی باید ملموس و قابل پیگیری برای مردم هم باشد؛ چون بدون آن بازار موجود شدیدا صدمه خواهد دید و به تبع آن مردم دچار مشکل می‌شوند. لازمه این اقدام، ایجاد مفاهمه کامل بین ارکان حاکمیت برای شناخت کامل از شرایط موجود و اقدامات آتی و برقراری رابطه و تعیین حدود مسئولیت‌ها و نقش هر بخش و اقدام همدل و هماهنگ آنهاست که می‌تواند جلوی هرگونه بحران داخلی را بگیرد؛ والا فعالیت‌های شبه‌مافیایی در این شرایط رشد خواهد یافت.

رؤسای جمهوری روسیه و آمریکا رودررو با یکدیگر گفت‌وگو می‌کنند

دیدار هلسینکی؛ کارت برنده پوتین

ملاقات با رقبا و دشمنان با هدف روشن‌شدن اختلاف‌ها و تلاش برای حل‌وفصل مناقشه‌ها برای هر رئیس‌جمهور ایالات متحده امری ضروری است؛ اما دیدار پیش‌روی دونالد ترامپ و ولادیمیر پوتین، رؤسای جمهور ایالات متحده و روسیه، در فنلاند نکته‌ای برای نگرانی غرب دارد: این دو، یک روح هستند در دو بدن.

شاید تصور اولیه این باشد که ترامپ در گفت‌وگوی محرمانه خود با رئیس‌جمهور اقتدارگرای روسیه برخی نگرانی‌های متحدان نزدیک خود را با پوتین در میان خواهد گذاشت. حمله به اوکراین و اشغال کریمه از سوی حکومت روسیه که اعمال تحریم‌های بین‌المللی علیه روسیه را در پی داشت؛ ازجمله این نگرانی‌ها خواهد بود؛ اما ترامپ قبلا موضع خود را دراین‌باره روشن کرد. او در نشست اخیر سران گروه ۷ در کبک کانادا به همتایان خود گفت شبه‌جزیره کریمه متعلق به روسیه است؛ چراکه مردم آن به زبان روسی صحبت می‌کنند. البته این نکته را هم نباید فراموش کرد که مشاوران و نزدیکان ترامپ قبل از آغاز رسمی دوره ریاست‌جمهوری او وعده لغو برخی تحریم‌ها علیه مسکو را به مقام‌های روسی داده بودند. برخی نیز امید دارند تا رئیس‌جمهور ایالات متحده در این دیدار که چند روز بعد از نشست رهبران ناتو در بروکسل انجام می‌شود، به پوتین گوشزد کند که در ناتو با جبهه‌ای متحد روبه‌رو است و نمی‌تواند شکافی در آن ایجاد کند؛ اما کیست که نداند ترامپ بارها تهدید به تجدیدنظر رابطه آمریکا و ناتو کرده و در تازه‌ترین موضع‌گیری نیز در نشست گروه۷ گفته بود که «ناتو به اندازه پیمان تجارت آزاد آمریکای شمال (نفتا) ناکارآمد و منسوخ است». ترامپ تهدید کرده که در صورت موافقت‌نکردن کانادا و مکزیک برای مذاکره مجدد بر سر پیمان نفتا، ایالات متحده را از آن خارج خواهد کرد. رئیس‌جمهور آمریکا در قبال ناتو هم رویکردی مشابه دارد و با انتقاد از اینکه دیگر اعضای ناتو تعهد خود برای تأمین هزینه‌های دفاعی ناتو را انجام نمی‌دهند، هشدار داده که در صورت ادامه این روند واشنگتن در روابط خود با ناتو تجدیدنظر خواهد کرد.

مطمئنا رئیس‌جمهور آمریکا در ملاقات با پوتین به این نکته نیز اشاره نخواهد کرد که حتی افراد منسوب‌به او در سرویس‌های اطلاعاتی آمریکا به وضوح باور دارند که شخص پوتین با هدف ضربه‌زدن به دموکرات‌ها و پیروزی ترامپ، در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۶ مداخله کرده و همچنان به تلاش‌های خود برای تضعیف دموکراسی در آمریکا ادامه می‌دهد. ترامپ علاقه‌ای ندارد تا مداخله روسیه در انتخابات آمریکا را پررنگ کند و هفته پیش نیز توییت کرده بود «روسیه باز هم تأکید می‌کند که در انتخابات ریاست‌جمهوری ما مداخله نکرده است». اما ترامپ در این دیدار باز هم پیروزی پوتین در انتخابات سؤال‌برانگیز اخیر روسیه را تبریک خواهد گفت؛ همان‌طور که در ماه مارس و برخلاف توصیه مشاورانش چنین کاری کرد. ترامپ حتی با پیشنهاد بازگرداندن روسیه به گروه ۷ شگفتی رسانه‌ها را برانگیخته بود. روسیه در سال ۲۰۱۴ و در پی حمله به اوکراین از گروه ۸ اخراج شد.

رویکردهای ترامپ علیه متحدان اروپایی و نیز تمایل شخصی رئیس‌جمهور ایالات متحده برای بهبود رابطه با پوتین اصلی‌ترین عوامل نگرانی غرب درباره دیدار پیش‌روی ترامپ و پوتین به شمار می‌آید.

با نگاهی به کارنامه رؤسای جمهور پیشین ایالات متحده تردیدی نیست که نمی‌توان ترامپ را رئیس‌جمهوری متعارف دانست. او هیچ‌گونه اعتقاد قلبی به حضور ایالات متحده در اتحادیه‌ها و ائتلاف‌ها ندارد و باور دارد که بی‌ثباتی‌های دائمی می‌تواند برای کشورش یک مزیت باشد. تنش‌هایی که از زمان روی‌کارآمدن ترامپ میان واشنگتن و متحدانش ایجاد شده، بدون‌شک خشنودی پوتین را در پی داشته است. هدف رئیس‌جمهور روسیه این است که در جبهه غرب شکاف ایجاد کند و نفوذ روسیه را در مناطقی مانند خاورمیانه، بالکان و کشورهای حوزه بالتیک افزایش دهد. رئیس‌جمهور ایالات متحده همچنین تمایل خود را درباره لغو یک‌جانبه تحریم‌هایی که در پی حمله روسیه به اوکراین و انضمام کریمه به خاک روسیه علیه مسکو اعمال شده، نشان داده است. درصورتی‌که ترامپ این تمایل خود را عملی کند، خشم متحدان اروپایی واشنگتن برانگیخته خواهد شد. اروپایی‌ها با وجود تحمل هزینه‌های زیاد، حاضر شدند در اعمال تحریم علیه روسیه با ایالات متحده همراه شوند؛ اما اکنون ترامپ می‌خواهد آنها را دور بزند.

لغو مانورهای نظامی ایالات متحده با مشارکت همسایگان غرب روسیه و خارج‌کردن نظامیان آمریکایی از این کشورها نیز از دیگر اقداماتی است که رضایت پوتین و خشم اروپا را برمی‌انگیزد.

دیگر موضوع مناقشه‌برانگیز سوریه است. ترامپ به‌تازگی ابراز تمایل کرده که نیروهای آمریکایی را از سوریه خارج کند و این اقدام می‌تواند سوریه را بیش از گذشته و در روزهایی که مذاکرات سیاسی با هدایت روسیه در جریان است، در کنترل بشار اسد و مسکو و تهران، دو متحد کلیدی‌اش قرار دهد. باوجوداین آیا می‌توان انتظاری از توافق در نشست هلسینکی داشته باشیم؟ شاید بتوان درباره رقابت موشکی روسیه و ایالات متحده امیدوار به حصول توافق بود. ترامپ و پوتین راحت‌تر از رؤسای جمهور پیشین آمریکا و روسیه می‌توانند برای جلوگیری از شدت‌یافتن رقابت هسته‌ای با هم همکاری کنند. پیمان استارت در سال ۲۰۲۱ منقضی می‌شود و مذاکره بر سر تمدید آن در دستور کار خواهد بود. موضوع دیگر هم که انتظار می‌رود توافقی اولیه بر سر آن حاصل شود، محدودکردن برد موشک‌های بالستیک و کروز دو کشور از ۵۰۰ تا حداکثر پنج‌هزارو ۵۰۰ کیلومتر است.

منبع: نیویورک‌تایمز